Obrers qualificats

Kiko Veneno, entre les Cordes del Món i la Banda del Retumbe Foto: MANEL LLADÓ.

Gran concert, el que van oferir Kiko Veneno amb la seva Banda del Retumbe i l'orquestra Cordes del Món –vint-i-cinc músics en escena, i quins músics!–, diumenge a la sala gran de l'Auditori de Girona. Només hi va faltar una cosa: una mica més de públic. Llàstima, perquè no es pot gaudir gaire sovint a Girona d'un dels grans autors de la música popular espanyola dels segles XX i XXI i amb tan bona companyia instrumental. A pesar que aquest és un espectacle recent i poc rodat, estrenat fa poc més d'un mes en el festival barceloní Connexions, la suma de talents, de bones cançons i músics valents i generosos dóna com a resultat un concert únic i apassionant.

Tot i que Kiko Veneno ha publicat fa pocs mesos un nou disc, Sensación térmica, que explora nous espais sonors sota la producció de Refree, el concert de diumenge no va ser en absolut una presentació d'aquest disc, del qual van sonar només tres cançons, Namasté, Los planetas i La felicidad, una cançó "per intentar evitar l'inevitable", o sigui, que amb l'excusa de la crisi també ens vulguin treure la felicitat. Vestits amb granotes de pintors, guixaires i altres treballadors manuals, Kiko i els seus músics de la Banda del Retumbe van enviar aquest missatge: "Som treballadors de la música. Un sindicat de músics ens ajudaria molt en aquests temps de penúries, perquè quan hi ha crisi la cultura és la primera que pateix, i nosaltres només volem fer la nostra feina." Això ho va dir Kiko per introduir la sisena cançó del concert, Estaba lloviendo, d'un dels discos que més va sonar diumenge, Está muy bien eso del cariño (1995). De fet, el repertori del concert va ser molt equilibrat i representatiu de gairebé tota la discografia de Kiko: va obrir amb Lobo López i va saltar a la recent i festiva La rama de Barcelona. Després de Namasté, va sonar La catástrofe mayor, un tema del poc recordat Seré mecánico por ti (1981), del qual més endavant també va cantar la semiautogràfica i irònica Un catalán fino. Mi morena es va obrir amb unes cordes que sonaven a les orquestracions de George Martin per als Beatles. Les esplèndides Cordes del Món es van retirar una estona per deixar que Kiko i el seu grup toquessin Veneno, Coge la guitarra i Lo que me importa eres tú, amb el Muchachito i la seva guitarra funky com a convidats d'honor. Los Delicuentes de Veneno van tornar a sonar majestuosos –a més, Diego Pozo, El Ratón de Los Delinqüentes, és el guitarra de la Banda del Retumbe– i, abans dels bisos, va arribar "una sorpresa, sobretot per al compositor, que segur que pensaria: què m'han fet aquesta gent?", va dir Kiko per anunciar una trepidant versió de la Marxa turca de Mozart. En els bisos van sonar la preciosa La casa cuartel i el cantecito de Salta la rana, que també són clàssics: els nostres clàssics.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 17-12-2013 Pàgina 17

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/701995-obrers-qualificats.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss